

Vodník

Karel Plíhal

Na starý vrbě nad rybníkem
zelenej mužík sedí,
z termosky popíjí kafe s mlíkem,
melancholicky hledí.

Právě se pohádal se svou starou,
už si s ní neví rady,
a koumá, kolik je to vzdušnou čarou
kiláků do Kanady.

R: Závidí divokým husám,
jak mizí kdesi v dálce,
on zatím sedává tu sám,
v botách ho zebou palce.

Stará mu nadává, že se jen fláká,
a nebejt tak střelená,
vdala se zamlada za lampasáka,
zelená jak zelená.

R: Závidí divokým husám,
jak mizí kdesi v dálce,
on zatím sedává tu sám,
v botách ho zebou palce.

R: I já závidím divokým husám,
jak dělaj' do mraků díru,
když poslouchám: Vojíne, klusám, klusám, klusám,
tu nejste na špacíru...